

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 469/2023-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou Legium s. r. o., Bukureštská 3, Bratislava, IČO 36 867 870, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa Mgr. Adriana Šándorčina, proti právoplatnému uzneseniu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I ČVS: ORP-231/3-VYS-B1-2022 z 10. októbra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 8. septembra 2023 v návrhu na rozhodnutie (v petite) namieta, že právoplatným uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania (ďalej aj „okresné riaditeľstvo“ alebo „vyšetrovateľ“) ČVS: ORP-231/3-VYS-B1-2022 z 10. októbra 2022 (ďalej len „namietané uznesenie“) bol v jej neprospech „*porušený zákon v ustanoveniach čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 50 ods. 3 a čl. 152 ods. 4 Ústavy... a čl. 6 ods. 1, čl. 6 ods. 3 písm. c) a ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj § 2 ods. 1; § 2 ods. 7; § 2 ods. 10; § 2 ods. 12; § 2 ods. 14; § 119 ods. 1, ods. 3; §196 ods. 2; § 206 ods. 1; § 206 ods. 3; § 230 ods. 1 Trestného poriadku*“. Súčasne žiada právoplatné uznesenie okresného riaditeľstva zrušiť a následne navrhuje zrušiť aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce, ktoré vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súčasne žiada, aby ústavný súd vyšetrovateľovi okresného riaditeľstva prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol [v úvode ústavnej sťažnosti sťažovateľka namieta iba porušenie základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 7 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 prílohy 4 k dohovoru, pozn.].

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledujúci skutkový stav:

3. Vyšetrovatel' začal 25. marca 2022 trestné stíhanie sťažovateľky vo veci pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona na základe trestného oznámenia viacerých poškodených a až po 7 mesiacoch namietaným uznesením vzniesol obvinenie proti sťažovateľke zo spáchania tohto zločinu, pretože im spôsobila škodu v sume viac ako 800-tisíc eur.

4. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľka podala písomnú sťažnosť 7. decembra 2022, ktorá bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 4 Pv 97/22/1101-25 z 9. marca 2023 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá ako nedôvodná.

5. Sťažovateľka podala 24. mája 2023 generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) proti uzneseniu prokurátora okresnej prokuratúry návrh na zrušenie právoplatných uznesení v prípravnom konaní. Ten však jej návrh ako nedôvodný zamietol upovedomením z 3. augusta 2023.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Proti namietanému uzneseniu okresného riaditeľstva podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, v ktorej v podstatnom argumentuje:

a) porušením viacerých ustanovení zákona, najmä § 197 ods. 1 a 2 a § 199 ods. 1 Trestného poriadku došlo k porušeniu základných zásad dokazovania v trestnom konaní;

b) orgány činné v trestnom konaní nedostatočne zistili skutkový stav veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) – v tejto súvislosti podrobne opisuje jednotlivé výsluchy poškodených a svedkov, ktoré súčasne spochybňuje, a tvrdí, že sa nezakladajú na pravde. Vyšetrovatel' neodstránil ňou uvádzané rozpory medzi zabezpečenými dôkazmi;

c) nespáchala žiadny trestný čin podvodu a jej trestné stíhanie malo byť zastavené;

d) generálny prokurátor nedostatočne naštudoval spisový materiál na skutkový stav v jej veci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasledujúcimi ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti, ako sa to javí sťažovateľke v tomto prípade.

8. Právomoc ústavného súdu je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp.

už nie je možná náprava iným spôsobom. Teda právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [ďalej len „zákon o ústavnom súde“ (porovnaj m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013)].

9. Je evidentné, že právny poriadok Slovenskej republiky poskytoval sťažovateľke účinný právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd proti namietanému uzneseniu okresného riaditeľstva, ktorý aj využila. Vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať uznesenie vyšetrovateľa, pretože jeho postup a rozhodnutie preskúmala okresná prokuratúra, ktorá rozhodla o sťažnosti sťažovateľky proti namietanému uzneseniu.

10. V čase podania ústavnej sťažnosti sa vec sťažovateľky nachádzala v predsúdnom konaní v štádiu prípravného konania, v rámci ktorého o meritornej otázke trestného obvinenia s konečnou platnosťou ešte rozhodnuté nebolo.

11. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného náprava procesných pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a súdov).

12. Platná právna úprava trestného konania umožňuje tak sťažovateľke v nasledujúcich štádiách trestného konania (na hlavnom pojednávaní, prípadne prostredníctvom riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov) domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany svojich označených práv.

13. Za týchto okolností nie je daný žiadny relevantný dôvod, aby ústavný súd v danej fáze vstupoval do prebiehajúceho trestného konania, a tým zasiahol do právomoci iných orgánov verejnej moci (prokuratúry a všeobecných súdov).

14. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

15. Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že ústavná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré ustanovuje ústava (čl. 127 ods. 1) a zákon o ústavnom súde (§ 39 ods. 3 a 4, § 43 a § 123). Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti číselne označuje porušenie niektorých článkov ústavy a dohovoru (pozri bod 1 tohto uznesenia) bez toho, aby bližšie ústavnoprávne argumentovala, ako boli porušené označené základné práva napadnutým uznesením označeného porušovateľa. Pomerne podrobne popisuje skutkový stav predmetného vyšetrovania a označuje zákonné ustanovenia Trestného poriadku, ktoré mali byť porušené. V odôvodnení ústavnej

sťažnosti však úplne absentuje ústavnoprávna argumentácia porušenia jej označených základných práv, teda obsahová argumentácia ústavnej sťažnosti evidentne nie je zosúladená s petitom. Ústavný súd sťažovateľku na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti nevyzval (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde) z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti z iných dôvodov (pozri bod 14 tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 11. októbra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu